

en anden situation, vi står i. Det må ministeren da erkende.

Men mit spørgsmål er: Hvordan får vi afklaret det her problem? For jeg synes, det er væsentligt, og jeg synes ikke, sagen kan slutte med, at ministeren meddeler Folketinget i dag, at det kan han ikke svare på.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg tror indledningsvis, at jeg bliver nødt til at gøre hr. Keld Albrechtsen opmærksom på, at det er et meget fagligt-teknisk spørgsmål, der bliver stillet. Det betyder ikke, at det er irrelevant. Mig bekendt er det jo f.eks. tilladt at stille et spørgsmål til skriftlig besvarelse, og hvis jeg fra hr. Keld Albrechtsen får et skriftligt spørgsmål, skal jeg svare på det så hurtigt og præcist, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 904

13) Til justitsministeren af:

Klaus Kjær (DF):

»Er ministeren enig i, at tilskyndelse til seksuelle overgreb på børn er omfattet af grundlovens § 78, stk. 2, og vil ministeren derfor tage initiativ til, at der rejses sag ved domstolene med henblik på opløsning af pædofile foreninger som eksempelvis Pædofilgruppen, og såfremt ministeren ikke er enig, hvilke initiativer vil ministeren da tage for at standse de pædofile foreningers virksomhed og netværk?«

Klaus Kjær (DF):

I Danmark har vi igennem grundloven nogle meget fine frihedsrettigheder, herunder retten til at forsamle sig og danne foreninger. Men der er grænser for, hvor meget vi skal tolerere under grundlovens beskyttende vinger, og sådan en situation har grundloven jo også selv taget højde for.

Spørgsmålet er, om vi skal acceptere, at pædofile foreninger og netværk har frit spil til at dyrke deres bizarre og klart ulovlige interesser, hvor børn helt ned til spædbørnsalderen mishandles på det skammeligste og påføres livsvarige men.

Som medlem af Gladsaxe Byråd har jeg haft Danmarkshistoriens største skandale om seksuelt misbrug af børn, Vadstrupgårdsagen, meget tæt inde på livet, og den sag, Vadstrupgård-

sagen, er langt fra slut. Så sent som i dag fremgår det af Jyllands-Posten, at der er stærke indicier for, at der har været tale om organiseret seksuelt misbrug af børn på den mest modbydelige måde.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne have på plads med det samme, at seksuelt misbrug af børn er uacceptabelt og noget af det værste, man overhovedet kan forestille sig. Den form for kriminalitet skal vi derfor bekæmpe så effektivt som overhovedet muligt.

Under den nuværende regering har indsatsen mod seksuelt misbrug af børn da også været meget højt prioriteret. I 1994 blev det gjort strafbart at besidde børnepornografisk materiale, og i 1997 gennemførte vi en forstærket indsats mod seksualforbrydelser, herunder navnlig seksualforbrydelser mod børn. Det centrale element heri er øget behandlingsindsats over for den eller de personer, der begår seksualforbrydelser.

I de senere år har vi opdaget, hvordan en moderne teknologi, herunder ikke mindst Internettet, i stigende grad bliver anvendt til at distribuere børnepornografisk materiale. Hvordan vi bedre kan dæmme op for det, behandles for tiden i et sagkyndigt udvalg, og jeg vender tilbage over for Folketinget her i den nærmeste fremtid med anbefalingerne fra det sagkyndige udvalg.

Med hensyn til spørgsmålet om foreningsopløsningen synes spørgeren at lægge til grund, at det er et led i pædofile foreningers virksomhed at tilskynde til seksuelt overgreb på børn. Jeg har ikke kendskab til pædofile foreningers virksomhed og dermed heller ikke kendskab til opløsninger, der giver grundlag for den påstand, der ligger i spørgsmålet.

Lad mig i den forbindelse minde om, at det er en betingelse for at opløse en forening ved dom, at anklagemyndigheden beviser, at der er tale om ulovlige forhold, som udspringer af foreningens virksomhed, eller som kan henføres hertil.

Dette bevis er det ikke ligetil at føre, og det tror jeg spørgeren er bekendt med efter det meget store og grundige arbejde, som Rigsadvokaten gennemførte i forbindelse med opløsningsundersøgelsen i forhold til rockergrupperne Hells Angels og Bandidos. Her viste det sig, at man ikke fra anklagemyndighedens side havde den opfattelse, at man var i stand til at løfte den konkrete bevisførelse.